

Výravská poutní kaplička s bezednou studánkou

Místní ji dobře znají a projíždějící si možná vzpomenou. Na konci obce Výrava směrem na Jílovice stojí naproti poslednímu domu u silnice bíložlutá kaplička. Malý svatostánek je zasvěcen Panně Marii, a přestože se tak může zdát, její historii provází velká zvláštnost.

Na místě dnešní kapličky, postavené v roce 1868 (tentýž rok byl položen základní kámen Národního divadla v Praze) byla dříve její menší předchůdkyně a za ní vrba se zavěšeným obrázkem Panny Marie. Pověst říká, že se jedné nemohoucí ženě, která se při chůzi musela podpírat berlemi, zdálo, že když se ke kapli vypraví, pomodlí se tam a omyje ve studánce, uzdraví se. Přesně tak to žena udělala a stalo se tak. Jako symbol zanechala žena v kapliče svoji berlu.

Původní kapličku nahradila nová, ta dnešní, která jak už bylo zmíněno, vznikla na místě v roce 1868. Od té doby se k místu se zázračnou vodou začaly ke kapli Panny Marie nad studánkou, v den svátku bohorodičky, konat pravidelné každoroční poutě. Tuto tradici po dlouhé době přerušila druhá světová válka, kdy byly podobné náboženské akce zakázané. Po osvobození došlo k obnovení poutí, ovšem pouze do roku 1948, kdy přišel poslední a na dlouhá desetiletí definitivní zákaz.

A ještě jedna zajímavost závěrem. Šlo o to, že místní i lidé z okolí v období sucha si do kapličky chodili pro vodu, její pramen nikdy nevysychal. Koncem 30. let minulého století dokonce došlo k soudnímu sporu. Jeden ze sousedů si chtěl zjednodušit přívod vody do stavení a kousek od kapličky si vybudoval studnu a vodu svedl k sobě. Důsledkem bylo, že studánku v kapli tím připravil o vodu. Situace musela být vyřešena hledáním dalšího pramene a vykopáním další studny opodál a sousedé, kteří byli na vodě z pramenu závislí se kvůli tomu dokonce soudili.

Radim Panenka